

μέ τοὺς ἐν αὐταῖς ἀνθρώπους τὰ ζῶα καὶ τὰς ἀμάξας, διάφορα ἀντικείμενα τῆς φύσ. Ἱστορίας κτλ. καὶ βλέπομεν ἤδη ὅτι αἱ ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι προσμένουσι μεγάλας ἀπὸ αὐτὴν ὠφελείας.

Καθ' ἑκάστην δὲ γίνονται μεγάλαι τελειοποιήσεις εἰς αὐτὴν, καὶ ἐσχάτως μάλιστα ἠδυνήθησαν ἀντὶ τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου νὰ μεταχειρισθῶσιν ἐρυθροῦν τινα ὕελον, καὶ εἰς ἐν δεύτερον λεπτόν νὰ ζωγραφίσωσι τὰ νέφη, καὶ μ' ὅλην αὐτῶν τὴν ταχεῖαν κίνησιν.

ΠΕΡΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ.

Ἐν ἀπὸ τῆς εὐαγγελικῆς ἀγάπης τὰ παραγγέλματα εἶναι καὶ ἡ ξενοδοχία. “ Ξένος ἦμην καὶ συνηγάγέ-τέμε.” 1) Καὶ πρὸ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ Ἕλληνες καὶ Ῥωμαῖοι ἔκριναν τὴν φιλοξενίαν τόσον ἀναγκαίαν ἀρετὴν, ὥστε ὑπέβαλλαν τοὺς ξένους εἰς αὐτὴν τοῦ Διὸς τὴν ἄμεσον προστασίαν, ἐπονομάσαν-τες τοῦτον Ξένιον, τὸν δὲ ξένον τιμήσαντες μὲ τὸ ἐπίθετον Αἰδοῖος, ἤγουν σεβάσμιος,

Ζεὺς δὲ ἐπιτιμῆτωρ ἰκετάων τε ξείνων τε

ΞΕΙΝΙΟΣ, ὃς ξείνοισιν ἅμ' Αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ. 2]

Ὅσάκις ἐπαρουσιάζετο ξένος, τὸν ὑπεδέχοντο χωρὶς ἐξέτασιν, ὡς ἄνθρωπον σταλμένον ἀπὸ τὸν Δία, τοῦ ὁποίου ἐφοβοῦντο τὴν ἐκδίκησιν,

Ξεῖν, οὐ μοι θέμις ἔστ, οὐδ' εἰ κακίῳν σέθεν ἔλθοι

Ξεῖνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες

Ξεῖνοί τε πτωχοί τε. 3] —————

Ὁ Ἡσίοδος συγκαταριθμεῖ τὴν εἰς τοὺς ξένους κακου-ρίαν μὲ τὰ δεινότατα ἀνομήματα, τὴν αἰμομιξίαν, τὴν εἰς τὰ ὀρφανὰ ἀδικίαν, καὶ τὴν εἰς τοὺς γονεῖς ὕβριν.

1] Ματθ. κέ. 35.

2] Οδυσσ. ι. 270.

3] Αὐτόθι. ξ'. 56-58.

Ἴσον δ' ὅς θ' ἐκέτην, ὅς τε ξεῖνον κακὸν ἔρξει,
 Ὅς τε κασιγνήτοιο ἐοῦ ἀνὰ δέμνια βαῖνοι
 Κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου, παρακαίρια βέζων,
 Ὅς τέ τευ ἀφραδίης ὀλιταίνεται ὀρφανὰ τέκνα,
 Ὅς τε γονῆα γέροντα, κακῷ ἐπὶ γήραος οὐδῶ,
 Νεικεῖν χαλεποῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν. I]

Εἰς τοὺς παλαιούς ἡ ἀφιλοξενία ἔπρεπε φυσικὰ νὰ φαίνεται τόσον πλέον δεινότερον ἀμάρτημα, ὅσον δὲν ἐγνώριζαν ἀκόμη οὔτ' εἰς τὰς ὁδοὺς, οὔτ' εἰς τὰς πόλεις, τὰ ἀπὸ τὸν καθ' ἑξῆς πολιτισμὸν τῶν ἀνθρώπων γεννηθέντα πανδοχεῖα (auberges). Κατὰ τοὺς ἀποστολικούς χρόνους, οὐδ' αὐτὴ ἡ τότε νομιζομένη πλέον πολιτισμένη παρὰ τὰς ἄλλας μεγαλόπολεις Ῥώμη δὲν εἶχε πανδοχεῖον· ὥστε ὁ ἀλλαχόθεν ἐρχόμενος ξένος, κοπιασμένος, καὶ πολλάκις ἄρρωστος, διὰ τὴν ἐκ τῆς ὁδοιπορίας κακοπάθειαν, δὲν εὔρισκε ποῦ νὰ κλίνη τὴν κεφαλὴν. Ἄν ᾗτο καὶ χριστιανὸς, ἡ ἀπορία τοῦ ἐγίνετο ἀληθῆς ἀμηχανία· μισημένος, καὶ πολλάκις διωκόμενος διὰ τὴν θρησκείαν του, δὲν εἶχεν εἰς ποίους νὰ καταφύγῃ, πλὴν εἰς τοὺς ὀλίγους ἀκόμη χριστιανούς, ἃν εὔρισκε πούποτε τοιούτους. Ἀπὸ τοῦτο ἐξηγοῦνται αἱ συχναὶ τῶν Ἀποστόλων παρακινήσεις εἰς βοήθειαν τῶν ξένων “ Ταῖς χρεῖαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες· τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἀνευ γογγυσμοῦ ” Καθόσον ἔπειτα ἐπληθύνετο καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν, καὶ ἀκολούθως οἱ πόροι, ἡ εὐαγγελικὴ ἀγάπη ἐπενόησε καὶ τὰ ἄγνωστα εἰς τοὺς παλαιούς Ξενοδοχεῖα, εἰς τὰ ὅποια ἐδέχοντο ὄχι μόνον τοὺς χριστιανούς, ἀλλὰ πολλάκις καὶ τοὺς ἐθνικούς· καὶ τοῦτο (λέγουν) ἐκίνησε καὶ τὸν Ἰουλιανὸν νὰ φροντίσῃ νὰ καταστήσῃ καὶ αὐτὸς Ξενοδοχεῖα, εἰς βοήθειαν τῶν ὁμοθρήσκων του. Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Αὐτοκράτορος τούτου, ἦγουν κατὰ τὴν τετάρτην ἀπὸ χριστοῦ ἑκατονταετηρίδα, οἱ ἐθνικοὶ δὲν

I] Ἡσιόδ. Ἔργ. καὶ Ἡμ. 327-332.

εἶχαν ἀκόμη Ξενοδοχεῖα, ἐνῶ οἱ χριστιανοί, παρὰ ταῦτα, ἐφρόντισαν ἔτι νὰ καταστήσωσι Νοσοκομεῖα, Ορφανοτροφεῖα, Γεροντοκομεῖα, Πτωχοτροφεῖα καὶ Βρεφοτροφεῖα. Ἀλλὰ καθόσον ηὔξανεν ἡ ἀπαιδευσίς καὶ ἡ ἀχώριστος ἀπ' αὐτὴν ἀδελφὴ τῆς δεισιδαιμονίας, ἐπολλαπλαιάσθησαν χωρὶς ἀνάγκην καὶ τὰ ἐπαινετὰ ταῦτα καταστήματα, ὥστε πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀντὶ παρηγορίας τῶν ἀληθῶς πτωχῶν, ἔγιναν καταφύγια τῆς ἀργίας. Πολλάκις καὶ ἰδιῶται, καταπλουτισμένοι ἀπὸ ἀρπαγᾶς καὶ ἀδικίας, ἐνοχλούμενοι ἀπὸ τὴν συνειδήσιν τῆς πλεονεξίας, ἐνόμιζαν ἱκανὴν νὰ ἐξιλεώσῃ τὸν Θεὸν τὴν κτίσιν τινὸς νοσοκομείου. Ἡ συντομωτέρα θεραπεία ἦτο βέβαια ἡ παῦσις τῆς ἀδικίας. Κ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

—0—

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ ΤΩΝ ΚΙΝΕΖΩΝ.

Τὸ νέον ἔτος τῶν Κινέζων ἄρχεται κατὰ τὴν πλησιεστέραν ἐὰν Σελήνην τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ὁ ἥλιος ἐμβαίνει εἰς τὸν δέκατον πέμπτον βαθμὸν τοῦ Ὑδροχόου. Ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ εἶναι ἡ μεγαλητέρα ἐορτὴ καθ' ὅλον τὸ Βασίλειον, καὶ ὅλοι καὶ μεγάλοι καὶ μικροί, καὶ πτωχοὶ καὶ πλούσιοι ἔχουσι διακοπὴν τινὰ τῶν ἔργων των. Τὴν τελευταίαν ἡμέραν τοῦ χρόνου γίνεται μεγάλη κίνησις καὶ θόρυβος ἀπὸ μέρους τῶν δανειστῶν καὶ τῶν χρεωφειλετῶν· διότι τὴν ἡμέραν ταύτην ὅλοι ὀφείλουσι νὰ πληρώσωσι τὰ χρέη των, καὶ ὅσοι δὲν εἶναι προετοιμασμένοι, καταδιώκονται ὑπὸ τῶν δανειστῶν καὶ ἐξυβρίζονται μεγάλως πολλάκις δὲ εἰσέρχονται οὗτοι καὶ εἰς τὸν οἶκον τῶν χρεωφειλετῶν, καὶ μετ' ὀργῆς κατασχίζουσι τὰ ἐπιπλά των. Τὴν εἰκοστὴν ἡμέραν τοῦ δεκάτου μηνὸς διὰ βασιλικῆς προσταγῆς λαμ-